

Sarrià de Ter

jordis.carrera

Un poble ple de vida

«SE LI VA ENCARREGAR a l'artista que plasmés la realitat del poble durant un any de la seva vida. Sempre des del seu punt de vista, i mai millor dit, quan aquest és el forat de la màquina de fotografiar. En Jordi ha vist Sarrià de Ter per un forat, i el missatge que ens vol donar és que el poble que estem fent dia a dia és el poble que deixarem als nostres fills» (Josep Turbau, alcalde, en el pròleg de l'obra).

Per a molts gironins, Sarrià de Ter és una mena de suburbi amb una fàbrica que fa fum i pudor. Però Sarrià de Ter és molt més que això. Jordi S. Carrera ens ho mostra en les seves fotografies: un poble viu amb carrer major, església, ajuntament, botigues, cases velles i cases noves, torres i xemeneies, envellats i camps d'esports, autopistes i auto-vies plenes de moviment. I la

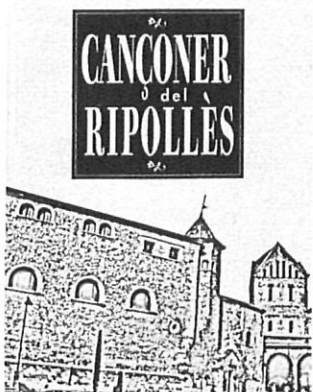
presència constant de l'aigua: el Ter, els ponts, els safareigs, les fonts, les rescloses. I, certament, una fàbrica que fa fum i pudor... i que dona feina a molta gent.

En Jordi ens mostra, a través de l'ull amatent de la seva càmera, un poble que fa festes i mercats, sopars de germanor i ballades de sardanes, espectacles o activitats esportives, batejos o enterraments. I casoris, a vegades a l'església i a vegades a l'ajuntament, tant se val. Un poble ple de vida que se'ns mostra en uns moments immobilitzats per sempre sobre el paper fotogràfic. Unes fotografies que són com un electrocardiograma: la visió plàstica del batec d'un poble captat pel gran cardiòleg de la imatge que és Jordi S. Carrera.

Carles Vivó

CARRERA, Jordi S.
Sarrià de Ter. Fotografies 1998-1999.
Ajuntament de Sarrià de Ter, 1999.
80 pàg.

500 cançons del Ripollès

EN UNA MENA D'AFANY col·lectiu per catalogar i classificar qualsevol producte del nostre passat, per allò d'enfortir les nostres senyes d'identitat, es publiquen tota mena d'edicions de textos sense cap rigor ni coneixement del tema. Per sort, no és aquest el cas del llibre que avui ressenyem. *El cançoner del Ripollès* surt en un moment en què Josep Massot i Muntaner, des de Montserrat, ha editat ja diversos volums de l'*Obra del Cançoner de Catalunya*. Ambdues realitzacions són mostra d'un treball fet amb rigor i consciència, que eixamplen el concepte de folklore català.

El *Cançoner de Ripoll*, una obra que va sorgir a l'escalf de la revista *Scriptorium* i del Museu Folkloric, és un recull que havia restat molts anys inèdit, i que ara

s'ha recuperat d'una forma rigorosa, en l'òrbita d'un panorama cultural molt diferent d'aquell que l'havia fet néixer. Allà pels anys 20 un grup de folkloristes ripollesos guiats del saber del gran folklorista Rossend Serra i Pagès (1863-1929), un dels primers erudits que van saber interpretar correctament la llegenda del Comte Arnau, van fer un treball de camp per diferents pobles de la comarca interrogant cantaires, transcrivint tonades, recollint dades sobre els orígens i la transmissió de moltes d'aquelles peces. El resultat d'aquell titànic esforç és ara aquest llibre, que recull classificades temàticament gairebé cinc-centes composicions musicades.

Els curadors han tingut l'encert d'estudiar-ne les variants i les versions existents. També és

interessant l'establiment de la personalitat dels informants, la seva formació estètica i musical, que diuen molt del que expliquen o coneixen. L'únic punt feble que trobo en aquest llibre és que l'editora no hagi acarat els textos transcrits amb els papers ripollesos i la correspondència que R. Serra va llegir a la seva mort a l'Arxiu Municipal de Barcelona. El recull ara editat s'hauria enriquit molt més, ja que el material folklòric de Ca l'Ardiaca recollit per Serra al Ripollès continua en bona part encara inèdit.

Pep Vila

El cançoner del Ripollès.

A cura de Maria Antònia Juan i Nebot, edició, i Jordi Mascarella i Rovira, revisió dels textos.

Centre d'Estudis Comarcals del Ripollès, Ripoll, 1998.

580 pàg.